

Svensk Handels undersökning om stöldbrott i butik 2015

Juli 2015

Sammanfattning

Varje år begås cirka 2 000 000 externa stöldbrott i svenska butiker, till ett värde av 4,6 miljarder kronor.

- Cirka två procent av dessa polisanmäls. Vanligtvis då en person är gripen på bar gärning och kan överlämnas fysiskt till polis.
- Livsmedelshandeln har flest stölder följt av Kläder & Skor, Elektronik och Systembolaget.
- Systembolaget är överrepresenterat sett till antalet butiker.
- Det som stjäls mest är:
  - Kläder
  - Livsmedel (utöver kött och godis)
  - Alkohol
  - Elektronik
  - Kosmetika
- 2013 lade polisen ned 39 procent av polisanmälningarna. 2015 var den siffran 54 procent.
- För stöldbrott begångna mot Systembolaget lade polisen ned 18 procent av anmälningarna, för livsmedelshandeln 63 procent.
- 34 procent av polisanmälda stölder leder till fällande dom eller strafföreläggande.
- 8 av 10 dömda har inte betalat sina dagsböter.
- Dessa hade i snitt 64 000 kronor i skuld till staten, från en stor mängd liknande domar.
- Av de strafförelägganden som kontrollerades i Stockholm City var samtliga meddelade gärningspersoner utan hemvist i Sverige. Ingen av dessa har betalat sitt strafföreläggande.
- Mycket få av utdömda skadestånd följs upp och krävs ut av de drabbade företagen.

Innehåll

Sammanfattning.....	2
Innehåll	3
Om undersökningen	4
Resultat.....	5
Stöldbytet	8
Utredning, åtal och fällande dom.....	9
Påföljder	13
Slutsatser.....	15

Om undersökningen

2014 polisanmäldes knappt 50 000 stöldbrott i svenska butiker. Svensk Handels bedömning är att det under samma period begicks cirka 2 000 000 stölder, vilket visar på ett mycket stort mörkertal. I samtal med våra medlemmar framkommer en bild av att samhället kapitulerat inför vardagsbrottsligheten. Polisen lägger ned ärenden som borde gå att utreda, allt för få fall leder till fällande dom och mycket få av de skadestånd som utdöms betalas tillbaka.

För att bringa klarhet i dessa förhållanden har Svensk Handel under våren 2015 genomfört en undersökning där polisanmälda butiksstölder från 10 områden runt om i landet har samlats in. Data har begränsats till januari månad under åren 2013, 2014 och 2015, totalt cirka 1 500 polisanmälningar. För år 2014 har vi följt respektive ärende hela vägen till rättegång (förutom i Stockholm där 30 procent av fallen kontrollerats på detta sätt), eventuell dom och därefter kontrollerat huruvida gärningspersonen betalat in eventuella böter, strafförelägganden eller skadestånd.

Områden	Antal levererade anmälningar	Andel av anmälda stöldbrott (Brå)
Stockholm City	1 081 ärenden	94 %
Helsingborg kommun	126 ärenden	53 %
Karlstad kommun	125 ärenden	74 %
Umeå kommun	92 ärenden	59 %
Hässleholm kommun	15 ärenden	28 %
Laholm kommun	6 ärenden	60 %
Piteå kommun	5 ärenden	20 %
Mora kommun	4 ärenden	57 %
Vilhelmina kommun	1 ärende	100 %
Säter kommun	0 ärenden	0 %

Det är anmärkningsvärt att det i sju av tio regioner enbart gått att få ut 60 procent eller färre av de ärenden vi begärt ut från Polisen. För Hässleholm, Piteå och Säter är läsningen extra dyster. Orsaken till varför vissa myndigheter inte vill eller kan lämna ut material är oklar. Polisen kanske inte kan återfinna anmälningarna i sina system eller kanske så vill eller hinner helt enkelt myndigheten inte med att leverera uppgifter till allmänheten. Oavsett orsak är det allvarligt och bristen på uppgifter kan naturligtvis snedvrider resultaten i undersökningen. Stockholm lyckas, med sina 94 procent, väl och polisanmälningar från Stockholm City utgör huvuddelen av det undersökta materialet. En del av resonemangen i rapporten fokuserar därför på uppgifter från Stockholm då mörkertalet är lägst där.

Resultat

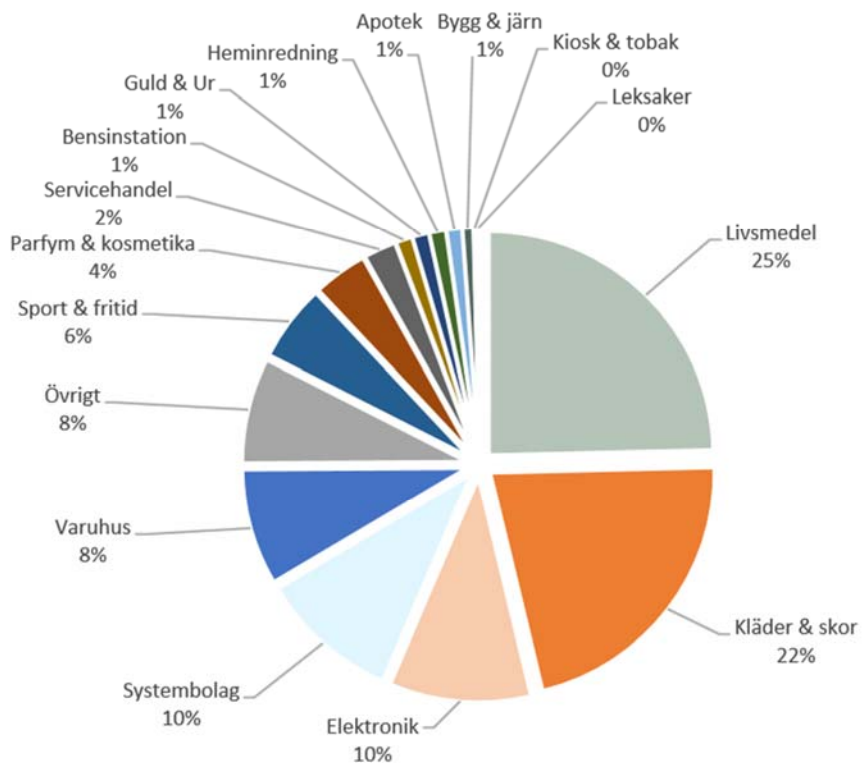
Varje år begås cirka 2 000 000 externa stöldbrott i svenska butiker. Det totala värdet på de varor som stjäls uppgår till 4,6 miljarder kronor. Siffrorna baseras på Svensk Handels medlemsundersökning "Stölder och annat svinn i Svenska butiker, 2013". Till detta kommer stölder av personal och chefer, så kallade interna stölder, men dessa avhandlas inte i denna undersökning.

Cirka två procent av dessa stölder polisanmäls. Den största delen upptäcks så sent av butiken, ibland flera månader efter brottstillfället, att någon polisanmälan aldrig blir aktuell. Något krav från försäkringsbolaget på polisanmälan, som för inbrott, finns inte då stölder av det här slaget inte omfattas av butiksförsäkringen. Vid de tillfällen då stölden upptäcks i samband med den faktiska händelsen polisanmäls lite drygt två tredjedelar av stölderna. Orsaken till varför butikerna inte polisanmäler 100 procent av dessa stölder är vanligtvis att det tar för lång tid att vänta på polis, att straffen för stöldbrott är så låga att det inte motiverar insatsen eller att situationen känns så obehaglig att butiken låter den misstänkte lämna utan åtgärd.

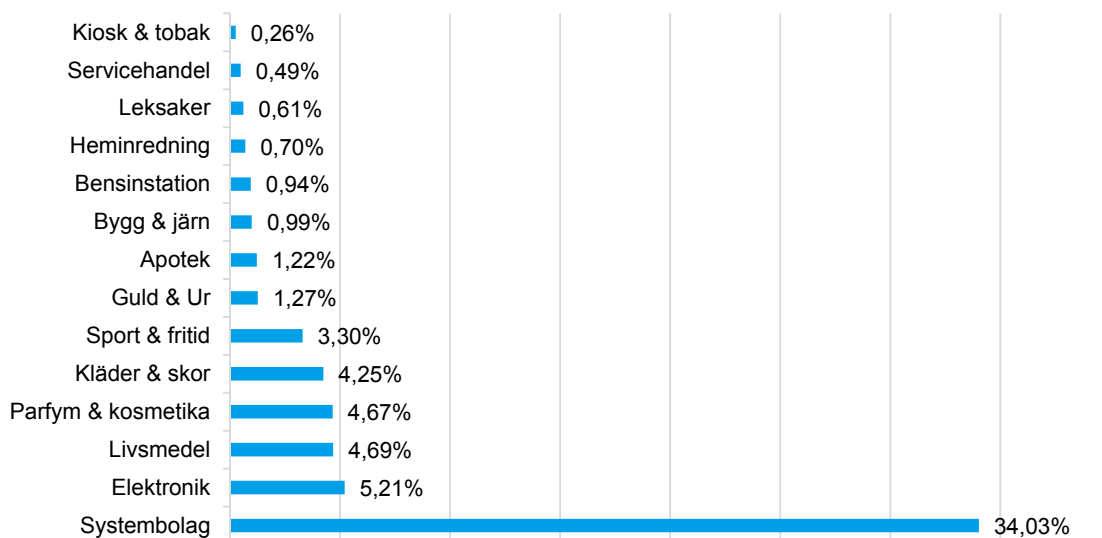
Figur 1. Andelen butiksstölder som polisanmäls.

Livsmedelshandeln har flest anmälda stölder följt av Kläder & skor, Elektronik och Systembolaget (Figur 2). Antalet anställda i en butik påverkar möjligheten att kunna anmäla stöldbrott. För butiker med ett fåtal anställda, ibland kanske endast med en person i tjänst, är det omöjligt att kvarhålla en misstänkt till dess polis kan komma till platsen. Även om det är möjligt att anmäla händelsen i efterhand sker detta mycket sällan då dessa anmälningar nästan alltid läggs ned så fort de når polisen. Det kan därför antas att några av de redovisade branscherna har en högre andel än vad som framgår av figur 2.

Figur 2. Anmälda butiksstölder efter bransch.

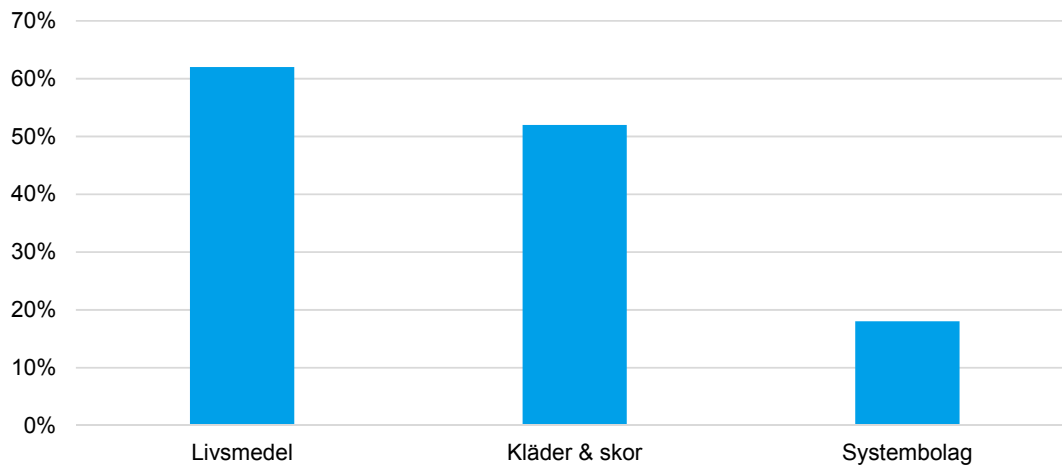
Antalet stölder varierar ju kraftigt mellan branscherna med det gör ju även antalet butiker inom respektive bransch. För att ge en bild av branschernas utsatthet visar figur 3 därför antalet stölder dividerat med antalet butiker för respektive bransch.

Figur 3. Risk för stöld för respektive bransch. Antalet stölder utslaget på antalet butiker per bransch.

Systembolaget har ett mycket stort antal anmälda stöldbrott i förhållande till antalet butiker. Till viss del kan detta förklaras med att Systembolagets utbud är mycket stöldbegärligt men det kan nog dessutom antas att Systembolaget är mer benägna att anmäla stölder i sina butiker. Möjligtvis känner Systembolaget ett extra ansvar att polisanmäla stölder av alkoholhaltiga varor. En annan förklaring kan vara att Systembolaget som kedja haft lättare att upprätthålla en policy om att samtliga stölder ska polisanmälas, jämfört med fristående butiker i andra branscher. Man kan dock ana andra bidragande orsaker till att Systembolaget polisanmäler i så hög utsträckning, som till exempel i hur stor utsträckning anmälningarna ger resultat.

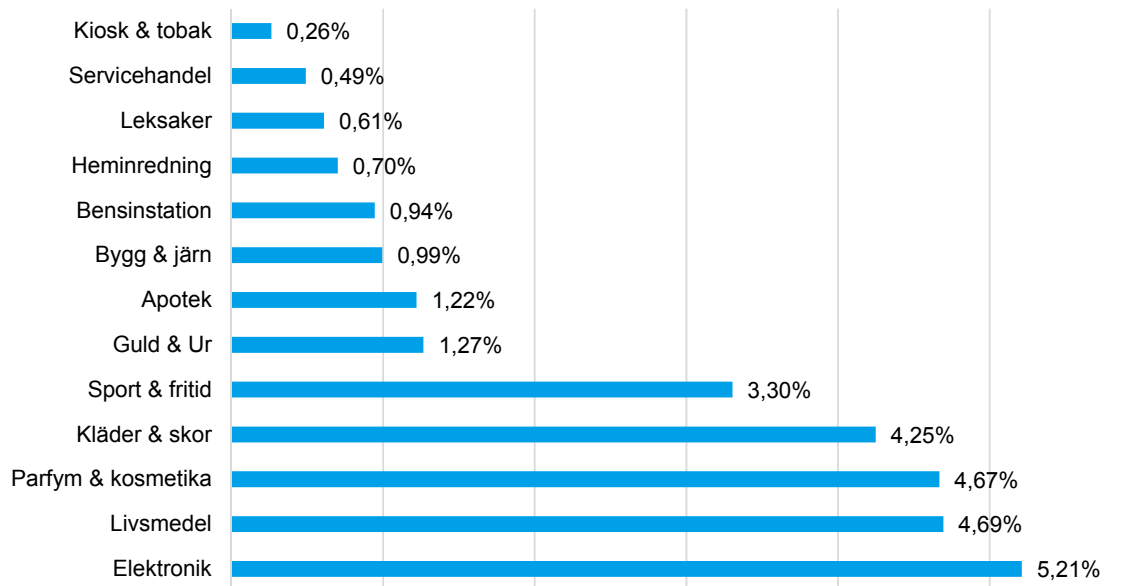
Figur 4 visar hur stor andel av alla polisanmälda butiksstölder i Stockholms City som lades ned direkt av polis för tre branscher (januari 2015). Övriga anmälningar överlämnades till åklagare.

Figur 4. Andelen polisanmälningar nedlagda av polis Stockholm City 2015.

Skillnaden mellan Livsmedel och Systembolag är anmärkningsvärd. Stölderna ser ganska lika ut mellan de olika branscherna, så det måste finnas andra anledningar till varför polisen anser att så många fler av Systembolagets ärenden ska gå vidare till åklagare. En del av de gärningspersoner som stjälar alkoholhaltiga drycker kan nog antas vara enklare att spåra och lagföra än tjuvar i genomsnitt, men det bör inte förklara hela skillnaden. En teori är att polisen prioriterar brott mot statligt ägda Systembolaget. En annan att polisen ser allvarligt på stöld av alkoholhaltiga drycker då de kan orsaka skada i fel händer. Vi gläds åt polisens goda resultat när det gäller stöldbrott på Systembolaget och menar att det borde vara möjligt för polisen att nå samma goda resultat för Livsmedel och Kläder & skor. Vår bestämda uppfattning är att det i huvudsak handlar om att prioritera mängdbrott och vilja angripa dem oavsett var i samhället de begås.

Om vi väljer att undanta Systembolaget ur statistiken över branschernas utsatthet blir skillnaderna mellan övriga branscher mer tydlig (figur 5).

Figur 5. Risk för stöld för respektive bransch (exklusive Systembolaget).

En enkel slutsats är att branscher med risk överstigande 3,00 kan anses som högriskbranscher och övriga (0,20-1,30) kan anses vara medelriskbranscher. Även här är det på sin plats med en brasklapp om antalet anställda och möjligheten att polisanmäla stölder i butiker där låg bemanning råder.

Stöldbytet

Snittbytet vid de anmälda stölderna uppgick till cirka 2300 kronor. För dagligvaruhandeln var snittbytet cirka 600 kronor, för sällanköpshandel cirka 2800 kronor. Snittstölden i livsmedelshandeln hamnade med andra ord under den övre gränsen för snatteri, det vill säga stöldbrott understigande 1000 kronor. I sällanköpshandeln låg snittbytet väl över gränsen för snatteri.

De ärenden som polisen lägger ned har ett högre snittbyte, 3423 kronor, än de stölder som lämnas vidare till åklagare, 1310 kronor. En möjlig förklaring till detta kan vara att de minsta stöldbrotten, snatterierna, är enklare att utreda då en misstänkt person vanligtvis kan överlämnas till polis av butikspersonal eller väktare. De mer avancerade ligorna, som specialiserar sig på dyra jackor, väskor eller andra liknande produkter, är svårare att upptäcka i själva stöldögonblicket. Brotten kan därför vara svårare att utreda och därmed oftare resultera i nedläggning.

I det material som vi analyserat rör påfallande få anmälningar brott begångna av mer organiserade stödligor. Såväl polis som Svensk Handels medlemmar vittnar om ett ständigt närvarande inslag av dessa grupperingar. Att de inte förekommer mer frekvent bland anmälningarna får nog i huvudsak tillskrivas deras högre grad av professionalitet, vilket minskar risken för upptäckt.

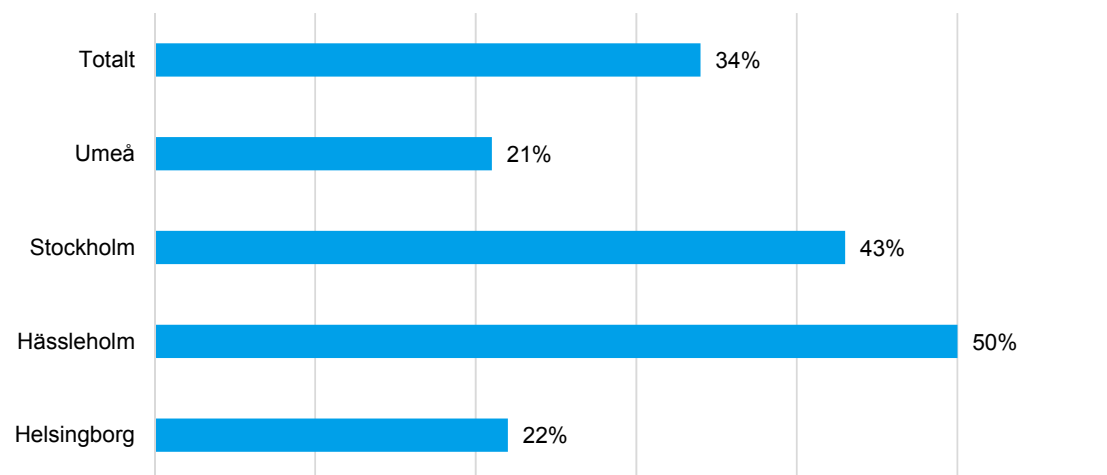
Kläder stjäls frekvent, så även livsmedel och alkohol. Kött har registrerats separat då det är ett vanligt stöldbyte och ingår därför inte under rubriken "Livsmedel". Där återfinns vi bland annat, energidryck, snabbkaffe med mera.

Topplistan

1. Kläder
2. Livsmedel (exklusive kött och godis)
3. Alkohol
4. Elektronik
5. Kosmetika
6. Skor
7. Kött
8. Godis
9. Kontanter
10. Mediciner
11. Guld
12. Tobak

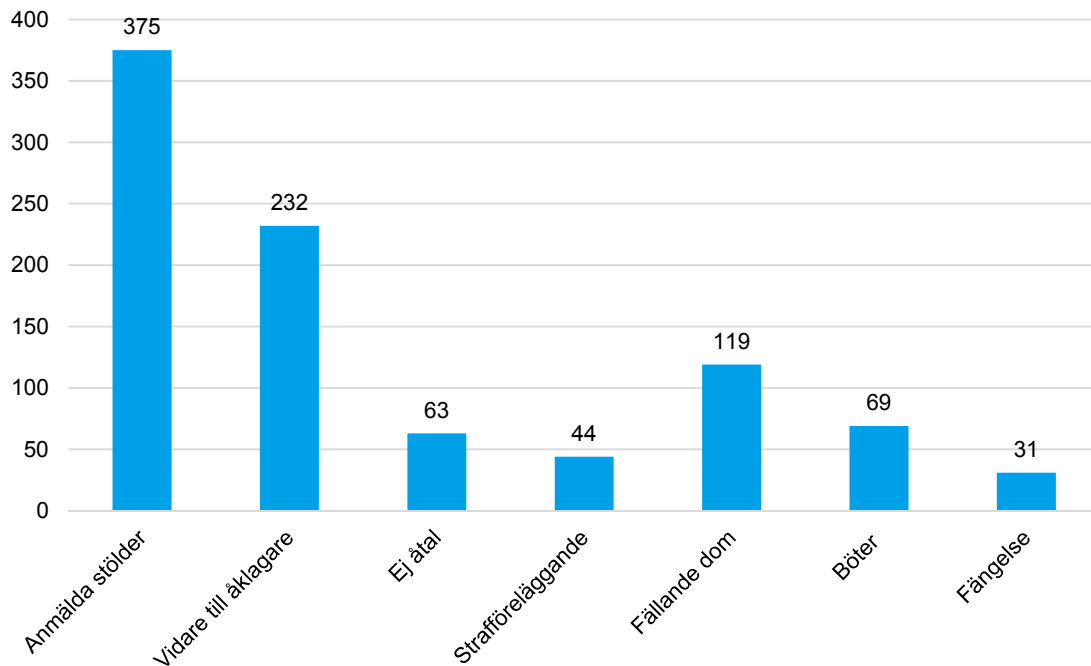
Utredning, åtal och fällande dom

34 procent av de undersökta polisanmälda stölderna ledde till fällande dom eller strafföreläggande (figur 6). Siffrorna varierar över landet där Umeå och Helsingborg knappt når över 20 procent. Många unga lagöverträdare i Umeå ges åtalsunderlåtelse vilket kan bidra till lågt resultat här. Det finns en risk med att inte fånga upp unga lagöverträdare tidigt. Butiksstölder kan mycket väl leda till grövre brottslighet över tid och tydliga signaler från samhället är nödvändigt för att hjälpa unga personer ur en negativ utveckling.

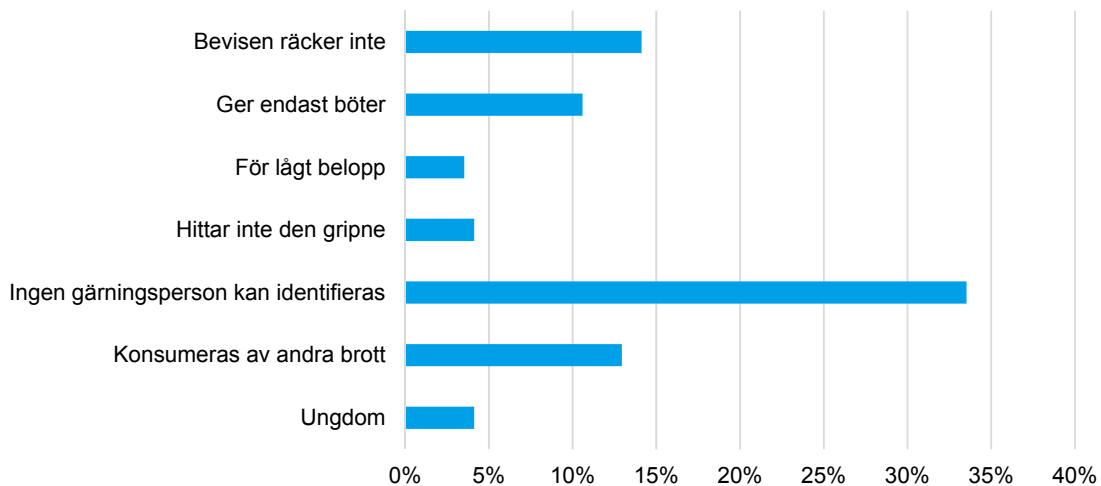
Figur 6. Andel polisanmälningar som ledde till fällande dom eller strafföreläggande 2014.

43 procent av de anmälda stöldbrotten i Stockholm City i januari 2014 ledde till fällande dom eller strafföreläggande. Ett anmält stöldbrotts resa från anmälan till fällande dom kan följas i figur 7. Av 375 anmälda stöldbrott i Stockholm City ledde cirka 44 stycken till strafföreläggande och cirka 69 stycken till böter i domstol. Vi har studerat 37 slumpvis utvalda ärenden av de som polisen lämnat vidare till åklagare, så totalsiffrorna är beräknade utifrån resultatet för det urvalet. I de fall där fängelse utdömts har det alltid funnits andra, grövre brott med i åtalet. Våld mot tjänsteman, sexualbrott och narkotikabrott är exempel på annan brottslighet, som resulterat i fängelsedom.

Figur 7. Från polisanmälan till fällande dom, Stockholm City, januari 2014.

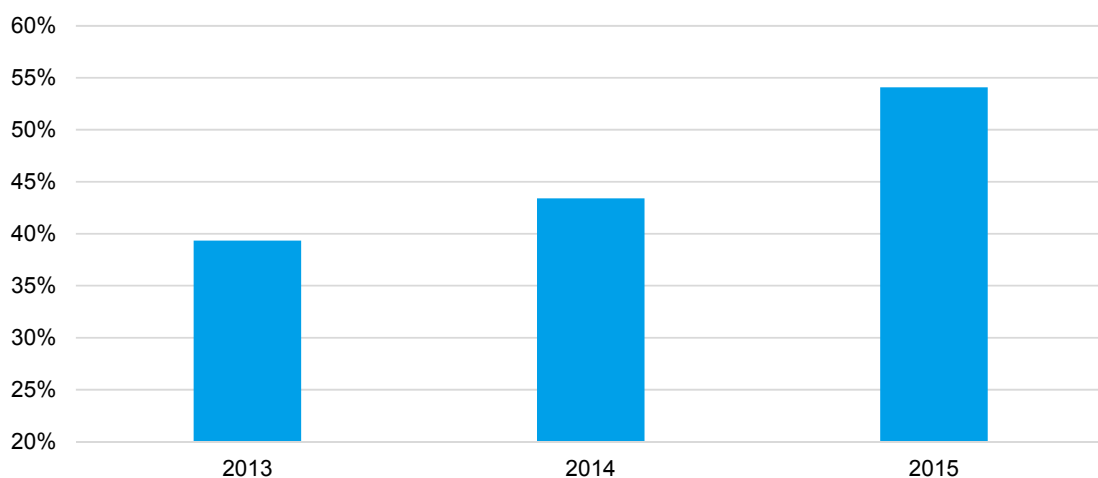
I de fall polisen själva lagt ned ärendet är den vanligaste orsaken att gärningspersonen inte är tagen på bar gärning och att det därför är omöjligt att utreda brottet (Figur 8). För livsmedelsbutikerna fanns det dock i drygt 50 procent av dessa fall bildmaterial från butikens övervakningskameror som visade den misstänkte. Vår bedömning är inte att brotten är omöjliga att utreda, däremot att polisen inte anser det värt att lägga tid på dessa utredningar, som får så liten effekt på gärningspersonen. För butikerna är detta frustrerande då stora summor varje år läggs på säkerhetsteknik, så som övervakningskameror. Om polisen inte använder det bevismaterial som finns tillgängligt urholkas förtroendet för dessa lösningar. Dels hos handlarna och personalen, dels hos de kriminella som inser att övervakningen inte är något de behöver ta hänsyn till.

Figur 8. Anmälningar nedlagda av polis efter orsak, Stockholm City, januari 2014.

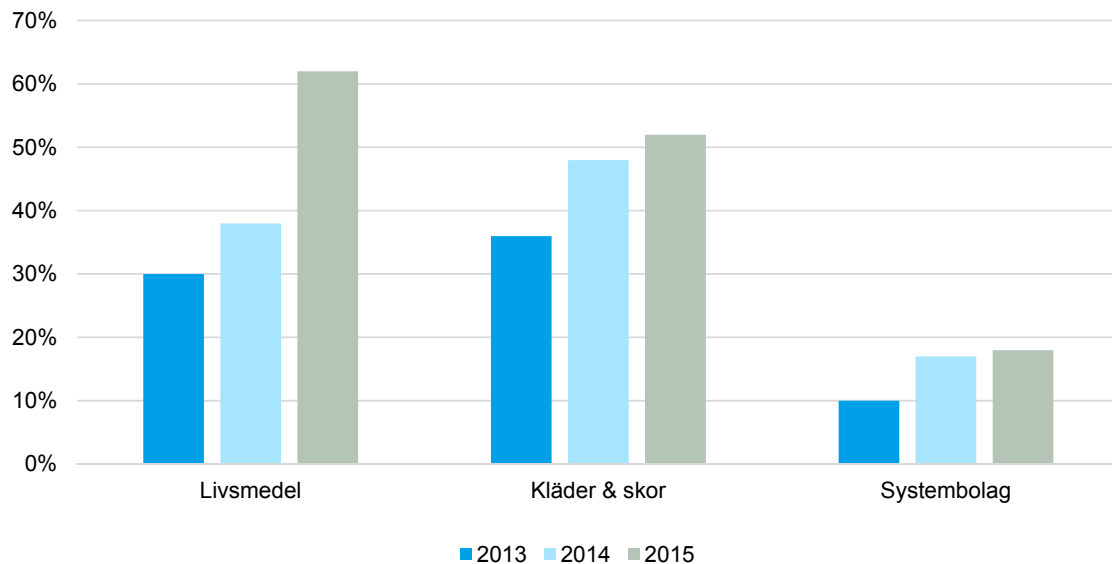
Andra vanliga orsaker till att ärenden avskrivs är att bevisen inte anses tillräckliga för en fällande dom, att gärningspersonen begått andra, grövre brott och att stöldbrottet därför konsumeras av dessa, att straffvärdet är så lågt, enbart böter, att det inte är värt att utreda vidare, eller att personen är ung (under 18 år). Att beloppet är för lågt är också en vanlig avskrivningsorsak, under 60 kronor anses inte värt att utreda (det varierar dock). Punkten "Hittar inte den gripne" förekommer ibland när en person är gripen och därefter släppt av polis. Om personen därefter är svår att lokalisera läggs ärendet ofta ned.

En oroväckande trend är att polisen lägger ned allt fler ärenden. I januari 2013 lade polisen ned 39 procent av polisanmälningarna, 2015 var den siffran hela 54 procent (Figur 9).

Figur 9. Andel nedlagda ärenden av polis 2013, 2014 och 2015.

För stöldbrott mot livsmedelsbutiker i Stockholm City i januari 2015 mer än fördubblade polisen antalen nedlagda ärenden, jämfört med samma period 2013 (Figur 10). Skillnaderna mellan polisens utredningsförmåga för de tre olika branscherna togs upp tidigare i rapporten men tål att upprepas. 2013 och 2014 gick en större andel av livsmedelshandelns ärenden vidare till åklagare, jämfört med Kläder & skor, men 2015 ändrades det markant. Under alla tre år har majoriteten av Systembolagets ärenden lämnats över till åklagare av polis.

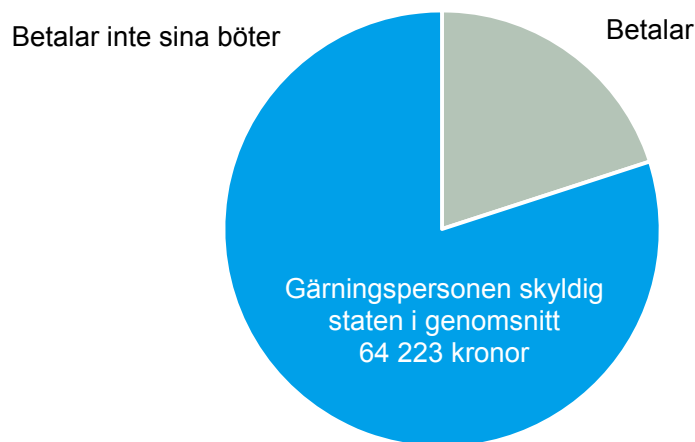

Figur 10. Andelen polisanmälda stöldbrott som lagts ned av polis, Stockholm City, januari 2013, 2014 och 2015.

Många av de fall där polisen lägger ned undersökningen är helt i linje med de direktiv myndigheten har för att hushålla med samhällets resurser. Regeln med att grövre brott konsumerar lindrigare brott är ett sådant exempel. Straffrabatten, där straffen sänks ju fler brott gärningspersonen begått, likaså. Trots att dessa regler är tveksamma ur ett brottspreventivt perspektiv, har liten förankring i den allmänna rättsuppfattningen och tar mycket dålig hänsyn till brottsoffret, vill vi därför undvika att rikta kritik mot polisen i just dessa fall. Att mängdbrott har så låg status i rättsväsendet att det nästan blir riskfritt att begå dem är en fråga för hela det juridiska systemet, inte bara polisen. Vi menar dock att vi kan se tecken på att polisen allt för lättvindigt skriver av ärenden som bör gå att utreda. Vi ser också att antalet nedlagda ärenden ökar och vi oroas av att polisen tvingas bli dem som bestämmer vilka brott – och brottsoffer – som ska prioriteras.

Påföljder

Totalt sett ledde cirka 30 procent av de polisanmälda stölderna under januari månad 2014 i Stockholm City till böter eller strafföreläggande. Ytterligare några gärningspersoner dömdes till fängelse eller till andra påföljder, men då för andra brott än stöld. Vår granskning visar dock att mycket få av de som döms till böter betalar dessa. Hela åtta av tio hade inte betalat sin skuld till samhället vid vår granskning (Figur 11).

Figur 11. Andelen personer dömda till böter för butiksstöld, som betalat sin skuld 2014.

Dessa individer hade i de flesta fall en stor mängd obetalade böter och en snittskuld till samhället på dryga 64 000 kronor. Utifrån vad som kan utläsas av dagsböternas storlek saknade dessa individer inkomst vid tillfället för domslutet. Trots att personen har stora skulder, är dömd till böter upprepade gånger tidigare, böter som inte har betalats, samt bevisligen saknar alla möjligheter att betala de nya böterna, dömer svenska domstolar gång på gång till samma påföljd. Ett problem med detta är naturligtvis att livsstilskriminella får ett "frikort" vad gäller stöldbrott. När de väl döms får påföljden ingen effekt, gärningspersonen kan helt enkelt strunta i att betala. Ett annat problem är att en person som döms till böter, men saknar inkomst, inte har någon möjlighet att sona sitt brott. En skuld till samhället byggs upp, en skuld som inte kan betalas. Det cementerar utanförskap, läser till viss del den dömda till en svart ekonomi om arbetstillfällen erbjuds, samt försvarar för tidigare dömda att få en andra chans hos seriösa arbetsgivare.

Vi studerade även ett slumpvis utvalt antal strafförelägganden, som utfärdats av polisen i Stockholm City under 2014. Av de undersökta fallen visade sig samtliga vara utfärdade till personer som saknade hemvist i Sverige. Gärningspersonen erkände brottet, förklarade sig villig att motta strafföreläggande och betala sin skuld och kunde därefter resa hem. Vid en närmare granskning visar det sig dock att ingen av dessa personer betalat sin skuld. Ett strafföreläggande ska vara betalt inom 30 dagar från utfärdandet. 100 procent av de strafförelägganden som har kontrollerats visar

sig vara oreglerade, ett och ett halvt år efter strafföreläggandets utfärdande. I brottsstatistiken ses dessa strafförelägganden som uppklarade, avdömda fall. Man kan dock anta att den avskräckande effekten dessa påföljder haft på gärningspersonerna är mycket begränsad.

Strafförelägganden är ett snabbt och effektivt sätt att hantera mängdbrott, utan att behöva belasta hela rättsapparaten. När de används på detta sätt, på individer som kan antas sakna vilja eller förmåga att betala sina böter och som inte har någon fast hemvist i Sverige (i flera fall även utan fast adress i sitt hemland), är dock påföljden bara ett slag i luften. I inget av de kontrollerade fallen har åklagaren valt att driva ärendet till åtal efter det stått klart att gärningspersonen vägrat betala. För en tjuv på genomresa i Sverige tycks strafförelägganden kunna fungera som ett enkelt sätt att komma undan ansvar för de stöldbrott man begått.

Slutsatser

Svensk Handels undersökning över polisanmälda stölder i butik visar på oroväckande brister i dagens rättssystem. De undersökta polisanmälningarna rörde stöldbrott i butik, men det finns all anledning att misstänka att de brister vi upptäckt även rör annan vardagsbrottslighet. Undersökningen är inte på något sätt heltäckande och många av de frågor som väckts behöver en mer noggrann utredning. Redan nu kan vi dock konstatera att de åtgärder som samhället vidtar för att hantera mängdbrotten inte fungerar. När domstolar gång på gång dömer gärningspersoner att betala dagsböter trots att de saknar alla förutsättningar att betala dessa kan vi inte låta bli att förfäras. Självklart vet de som dömer ut straffen vilka förutsättningar gärningspersonerna har. Domstolen ser alla tidigare domar, alla skulder och alla obefintliga inkomster. Trots detta används bötestraffet gång på gång. För alla i förhandlingssalen, förutom för brottsoffret, är detta uppenbarligen bara ett spel för galleriet. Ytterligare en person kan registreras som gripen, lagförd och dömd, men i slutändan handlar det bara om statistik. Gärningspersonen ges inget incitament för att upphöra med sina brottsliga gärningar och ges inte heller någon möjlighet att sona sitt brott. Det är ett underbetyg för en modern rättsstat att brottslingar och brottsoffer hanteras på detta sätt.

Samma resonemang kan föras när det gäller strafförelägganden. Att systematiskt meddela dessa förelägganden till personer som saknar hemvist i Sverige och som med stor sannolikhet aldrig kommer att kunna lokaliserats igen, är som att ge de skyldiga ett osynligt frikort. Myndighetens siffror ser bättre ut, men ingen kommer någonsin betala sina böter. Vår undersökning visar tydligt på detta mönster, även om en bredare undersökning är nödvändig för att se just hur verkningslösa dessa påföljder är.

Självfallet vilar ansvaret för detta misslyckande tungt på våra folkvalda politiker. Under några få veckor har Svensk Handel analyserat ett fåtal polisanmälningar och snabbt konstaterat grava brister i ett av de system som ska skydda medborgarna mot kriminalitet. De bristfälliga påföljderna kan inte komma som en nyhet för folkvalda med insyn i de juridiska systemen. Frågan är ju vad de avser att göra för att komma tillrätta med dagens oförmåga att hantera återfallsförbrytare. Ingen politiker kan vara nöjd med ett system där de mest brottsaktiva är de som gång på gång kommer undan effektiva påföljder. Istället för att ödsla tid på att diskutera hårdare straff, det vill säga högre böter, måste diskussionen handla om mer effektiva påföljder. Med kunskap om de mest frekventa lagbrytarnas liv och förutsättningar måste kloka och erfarna experter kunna ta fram påföljder som ger önskad effekt. Påföljderna måste vara kännbara, möjliga att efterfölja samt ge brottsoffret en känsla av att rättvisa skipats.

En stor del av undersökningen fokuserar på polisens arbete. Att allt fler ärenden läggs ned, att ärenden läggs ned trots att möjligheterna att hitta en gärningsperson är goda, samt att regler som att värdet av det stulna är för lågt eller att brottet bara ger böter används som nedläggningsgrund är alarmerande. När polismyndigheten beordras att själva välja vilka ärenden som ska drivas vidare och vilka som ska läggas

ned riskerar man att äventyra viktiga principer i ett rättssamhälle. Valet av vilka brott och vilka brottsoffer som är värda att prioritera bör inte ligga på polismyndigheten. Med detta sagt är det ändå många brott som hanteras och som tar polisens resurser i anspråk. Ungefär hälften av de anmälda stöldbrotten utreds och lämnas över till åklagare och domstolar. Med tanke på hur livsstilskriminella gång på gång återfaller i brottslighet och hur domstolar och lagstiftare misslyckas med att komma till rätta med detta, är det ändå imponerande att polismyndighetens medarbetare orkar med detta sisyfosarbete. Utan tvekan är svensk polis minst lika frustrerad över sakernas tillstånd som våra handelsföretag är.

Ju fler ärenden som polisen lägger ned, desto fler brottsoffer väljer att låta bli att polisanmäla de brott de utsätts för. Det ger en felaktig bild av brottsutvecklingen och kan få en olycklig inverkan på hur myndigheter, domstolar och politiker hanterar mängdbrotten.

Självklart måste även de som drabbas av brott bidra till att brotten uppmärksammas. Att handeln anmäler så få stöldbrott kan vara förstäligt, men det är inte bra för samhällets syn på mängdbrott. Handeln behöver bli bättre på att anmäla stöldbrott, överklaga felaktiga beslut och domar samt i större utsträckning begära skadestånd och därefter kräva in utdömda skadestånd. I vår granskning ser vi att mycket få butiker kräver in de skadestånd de har rätt till, förmodligen då de vet hur liten sannolikheten är för att gärningspersonen ska kunna betala.

Från Svensk Handels sida kan vi bli bättre på att informera våra medlemmar om nödvändigheten av att anmäla brott, men även underlätta för medlemmarna att anmäla brott. Vi har därför lanserat en anmälningsfunktion i Svensk Handel Säkerhetscenter. Där kan medlemmar och icke-medlemmar rapportera in säkerhetsrelaterade händelser och samtidigt anmäla dessa till polis och försäkringsbolag. Vår förhoppning är att detta ska öka anmälningsfrekvensen vid brott mot handelsföretag.

För eventuella frågor kontakta:

Per Geijer, säkerhetschef, Svensk Handel, 010-47 18 647

Svensk Handel
Regeringsgatan 60
103 29 Stockholm
Tel 010-47 18 500
svenskhandel.se

Svensk Handel är en bransch- och arbetsgivarorganisation för små och stora företag inom detaljhandel, partihandel och import. Handeln utgör mer än en tiondel av Sveriges BNP och de cirka 12 000 medlemsföretagen har sammanlagt 300 000 människor anställda. Svensk Handel ingår i Svenskt Näringsliv.

svenskhandel.se